

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 14 октомври 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на дванадесети октомври, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №265 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от С.С.С., управител на „Л*** ООД, гр. Перник против решение №545 от 25.07.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №230 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление №23-2300800 от 07.10.2010 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) - София област, издадено срещу С.С.С.***, в качество управител на „Л***, гр. Перник, като за нарушение по чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 217, ал. 3 и ал. 5 от Наредба №7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работно оборудване, наложеното на основание чл. 415, ал. 1 от КТ административно наказание „глоба“ в размер на 7 000 (седем хиляди) лв. е намалено на 1 500 (хиляда и петстотин) лв., както на основание разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, поради последвало изменение на нормативния акт, благоприятстващо нарушителя, така и съответно на целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд - Перник е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че жалбоподателя не е осъществил вмененото му нарушение, тъй като са били налице съответните предписани измервания на параметрите на факторите на работната среда в обекта, съобразено с изискванията на чл. 217, ал. 3 от Наредба №7. Твърди се, че доказателства в тази посока ще бъдат представени

в съдебното заседание пред първата инстанция. На така посоченото основание от касационния съд се иска отмяна на атакувания съдебен акт и произнасяне по същество чрез отмяна изцяло на процесното НП.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание и не се представлява.

Ответникът по жалбата, Дирекция „ИТ“ – София област не се явява и не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, поради което решението на районния съд следва да бъде оставено в сила като правилно и съобразено със закона.

Административен съд – Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция не са представени писмени доказателства за установяване на обстоятелства във връзка с посочените касационни основания.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд – Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото на база на данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна е прието за безспорно установено, че в периода 29.03.2010 г. – 08.04.2010 г. при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в обект – шивашки цех в гр. Перник, стопанисван от „Л*** гр. Перник с управител С.С.***, е установено, че в предприятието липсва измерване на параметрите на факторите на работната среда в обекта, съобразно изискванията на чл. 217, ал. 3 и ал. 5 от Наредба №7/23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване. На нарушителя е дадено предписание с протокол от дата 08.04.2010 г., в срок до 30.04.2010 г. да отстрани така описаното нарушение, като се извършат измервания на параметрите на факторите на работната среда в обекта. При извършена на 27.05.2010 г. следваща проверка по изпълнение на дадените предписания е установено, че жалбоподателят не е изпълнил същите в указания му срок. На 07.06.2010 г. е съставен АУАН, предявен на нарушителя, който същият е отказал да подпише, поради което акта е подписан от друг свидетел. Така на 07.10.2010 г. срещу С.С.С.***, в качеството му на управител на дружеството, е издадено процесното НП.

При така установената фактическа обстановка Районен съд – Перник е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и 57, ал. 1 от ЗАНН, от компетентни органи и без

допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи издадения правораздавателен акт или ограничаващи правото на защита на наказаното лице, които да съставляват основания за неговата отмяна. Относно размера на наложеното административно наказание „глоба“ районният съд е намерил, че същото следва да бъде изменено и съответно намалено, поради последвало изменение на КТ и относимата към процесното нарушение санкционна норма, което изменение се явява благоприятстващо нарушителя, като е определил наказание в размер на предвидения минимум. Така определеното наказание първата инстанция е мотивирала като съответно и на целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН.

Настоящата съдебна инстанция споделя позицията на районния съд и в този смисъл намира касационната жалба за неоснователна, по следните съображения:

При извършената касационна проверка не беше установена твърдяната в жалбата незаконосъобразност и неправилност на първоинстанционното решение. Жалбоподателят е посочил конкретни основания за касиране на атакувания съдебен акт, а именно наличие на доказателства, че не извършил вмененото му нарушение. Такива доказателства в производството пред настоящия съд не бяха представени. Твърденията в жалбата, че въпросните измервания на параметрите и факторите на работната среда са били извършени в предписания от контролните органи срок (което би изключило административнонаказателната отговорност на жалбоподателя), но не са били представени, поради отсъствие на служителя, отговорен за това, не са достатъчни, за да обосноват извод за липса на нарушение. Други основания за касиране на първоинстанционното решение не са посочени.

Въпреки това при извършената и следваща се задължителна служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, пороци на решението на първата инстанция не бяха установени. Атакуваното решение е валидно, допустимо и постановено при съобразяване с материалния закон, от законен състав и при законосъобразно упражнено право на жалба пред първа съдебна инстанция.

Относно решението на районния съд да намали така наложеното наказание, за същото нарушение, в размер на минимума и съобразено с последващо изменение на КТ, което се явява по-благоприятно за нарушителя, настоящият съд намира това за правилно, справедливо и законосъобразно.

Предвид гореизложеното, след извършената служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК относно валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, настоящият касационен състав смята, че решението на първата съдебна инстанция не страда от пороци, които да са основание за неговата отмяна или изменение. Предвид това касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна, а атакуваното решение оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 222, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №545 от 25.07.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №230 по описа на съда за 2011 г., с което е изменено наказателно постановление №23-2300800 от 07.10.2010 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) – София област, издадено срещу С.С.С., в качество управител на „Л***, като за същото нарушение – по чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 217, ал. 3 и ал. 5 от Наредба №7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работно оборудване, наложеното на основание чл. 415, ал. 1 от КТ административно наказание „глоба“ в размер на 7 000 (седем хиляди) лв. е намалено на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/